

ECHO KOŃSKOWOLI

PISMO SPOŁECZNO-KULTURALNE

Gminny Ośrodek Kultury
w Końskowoli
im. Kazimierzy Walczak

NR12 (368)

Grudzień 2025

Cena 5 zł

ISSN 1426-0042

Świątki Końskowoli

konkurs kulinarny

fot. Olga Sułek

Kalendarium

Grudzień - Styczeń - Luty

Grudzień 2025	
24 grudnia - środa	Wigilia
25-26 grudnia	Święta Bożego Narodzenia
31 grudnia - środa	Sylwester
Styczeń 2026	
1 stycznia - czwartek	Nowy Rok
6 stycznia - wtorek godz. 11.30	Objawienie Pańskie – Trzech Króli, Końskowolski Orszak Trzech Króli - wyruszy spod kościółka św. Anny
11 stycznia - niedziela	Opłatek Seniorów w GOK
17 stycznia - sobota godz. 10.00 - 12.30	Warsztaty Genealogiczne - „W poszukiwaniu swoich rodowych korzeni”
25 stycznia - niedziela	Przeгляд Kolęd, Pastorałek i Jasełek w GOK w Końskowoli
Luty	
12 lutego - czwartek	Tłusty Czwartek
14 lutego - sobota	Walentynki
17 lutego - wtorek	Ostatki
18 lutego - środa	Środa Popielcowa – rozpoczyna się okres Wielkiego Postu
16 lutego - 1 marca	Ferie zimowe w szkołach

Wiadomości z Pożowskiej

XXI sesja Rady Miasta Końskowola

XXI sesja Rady Miasta Końskowola odbyła się 19 listopada. Sesja rozpoczyna się zwykle informacją o bieżącej działalności gminy i tak było tym razem. Pod nieobecność pana Burmistrza, który w tym dniu uczestniczył w XXI Kongresie Związku Gmin Wiejskich RP, informacje przekazał jego zastępca - Krzysztof Bartuzi.

- Zakończyły się już wszystkie prace związane z realizacją dużego projektu, składającego się z trzech zadań dotyczących budowy infrastruktury drogowej w naszej gminie. Jakiś czas temu została oddana do użytku ul. Cmentarna, niedawno zakończono prace przy przedłużeniu ul. Bema w Końskowoli, a teraz zakończyła się budowa ronda we Wronowie.
- Na ukończeniu jest remont ogrodzenia przy kościele. Środki na ten cel otrzymaliśmy z programu Polski Ład.
- Zrealizowane zostało także kilka inwestycji związanych z obroną cywilną i obroną ludności, na realizację których została podpisana umowa z Wojewodą Lubelskim. Wyremontowane zostały i odebrane pomieszczenia składu magazynowego na sprzęt, które mieszczą się przy ulicy Lubelskiej.
- Rozbiórka dawnego sklepu „Drewniak” powinna zakończyć się do 15 grudnia. Na tym miejscu powstanie plac targowy.
- Prace związane z przebudową drogi gminnej w miejscowości Zażuk powinny być zakończone do 6 grudnia.
- Trwa proces wyboru wykonawcy na realizację prac budowlanych drogi w Pożogu, tak zwanej Garbusówki. Jest szansa na zakończenie tego zadania jeszcze w tym roku.
- W trakcie realizacji jest jeszcze budowa oświetlenia na ul. Spokojnej i Rybnej. Termin zakończenia wyznaczony jest na 22 grudnia i wygląda na to, że ten okres zostanie zachowany.
- Trwa montaż lampy we Wronowie oraz montaż lampy w Stoku.

Inwestycje finansowane z Funduszu Sołeckiego:

- Stara Wieś ul. Różana - trwają prace związane z utworzeniem rowu przydrożnego od zachodniej części.
- Pulki - została podpisana umowa na budowę altany.

- Chrzążówek – powstaje dokumentacja branżowa na budowę Placu Zabaw przy Remizie OSP.

Na tym zakończone zostały informacje z bieżącej działalności.

Kolejnym punktem sesji była informacja o stanie realizacji zadań oświatowych w gminie Końskowola za rok szkolny 2024-2025, którą przedstawiła dyrektor CUW-u, pani Agnieszka Popiołek.

Razem w całej gminie mamy 760 uczniów. W Szkole Podstawowej im. Henryka Sienkiewicza w Końskowoli jest 349 uczniów. W oddziale przedszkolnym - 44 wychowanków. W Zespole Placówek Oświatowych w Starym Pożogu w Szkole Podstawowej jest 125 uczniów, 57 dzieci w przedszkolu. W Szkole Podstawowej w Chrzążowie 62 uczniów, w oddziale przedszkolnym 23 wychowanków i w Gminnym Przedszkolu mamy 100 wychowanków.

We wszystkich placówkach z gminy Końskowola mamy zatrudnionych 104 osoby, a wszystkich etatów nauczycielskich jest 93. Raport jest dostępny, na stronie Urzędu Miasta.

Podczas sesji radni przyjęli uchwały m.in. w sprawie:

- przyjęcia regulaminu Funduszu Zdrowotnego dla nauczycieli zatrudnionych w placówkach oświatowych, dla których organem prowadzącym jest gmina Końskowola;
- ustalenia opłaty za pobyt dziecka w Gminnym Klubie Dziecięcym „Promyczek” w Końskowoli i maksymalnej wysokości opłaty za wyżywienie;
- Gminnego Programu Profilaktyki Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii w gminie Końskowola na lata 2026-2029;
- rozpatrzenia petycji wniesionej przez mieszkańców Końskowoli dotyczącej naprawy drogi, wykonania oświetlenia. Komisja na miejscu, zbadała sprawę i uznała petycję za zasadną;
- wyrażenia zgody na nabycie nieruchomości położonej w Stoku, w celu uregulowania rzeczywistego i prawnego przebiegu drogi w tej miejscowości;
- zmiany wieloletniej prognozy finansowej i uchwały budżetowej na rok 2025.

XXII sesja Rady Miasta Końskowola

Na XXII Sesji Rady Miasta Końskowola radni obradowali 9 grudnia. Przewodnicząca Rady Miasta Barbara Stefanek-Nowacka powitała zebranych i udzieliła głosu panu Burmistrzowi, który przedstawił sprawozdanie z bieżącej działalności:

- Zakończył się remont ogrodzenia przy kościele parafialnym.
- Zakończone zostały odbiory prac remontowych naszych dróg, gdzie realizowano trzy duże inwestycje: rondo we Wronowie, przedłużenie ulicy Bema i ulicę Cmentarną.
- Kończy się budowa oświetlenia na ulicy Spokojnej.
- Trwają prace wykończeniowe przy drodze na Zażuku. Została tam położona nowa warstwa asfaltu.
- Finalizuje się remont drogi w Starym Pożogu - tzw. Garbusówki. Jest to odcinek prawie 400 metrowy, wykonany z dużym przeciwspadkiem i dwiema warstwami asfaltu. W dalszych latach planowane jest dokończenie remontu tej drogi.

W ostatnim czasie odbyło się kilka ważnych wydarzeń.

- 26 listopada Siostry Benedyktynki Misjonarki świętowały 80 lat działalności w Końskowoli i Puławach.
- 27 listopada Środowiskowy Dom Samopomocy w Końskowoli organizował Międzynarodowy Dzień Osób z Niepełnosprawnością.
- 1 grudnia miał miejsce Powiatowy Dzień Kultury podczas, którego Nagrody Pani Starosty odebrały dyrektor Gminnego Ośrodka Kultury w Końskowoli pani Monika Dudzińska, oraz przewodnicząca naszego koła emerytów i rencistów pani Teresa Skwarek.
- 8 grudnia w Starostwie świętowano Powiatowy Dzień Wolontariatu, podczas którego uhonorowano dwie organizacje z naszej gminy. Wyróżnienie otrzymało Stowarzyszenie „Radość” działające na rzecz osób z niepełnosprawnościami i Ochotnicza Straż Pożarna w Końskowoli.

Pan Burmistrz Mariusz Majkutewicz podzielił się też wrażeniami z walnego zgromadzenia Związku Gmin Wiejskich RP, gdzie reprezentował naszą gminę.

Związek zrzesza kilkaset gmin z całej Polski. Jest to jedna z największych instytucji branżowych, jeśli chodzi o związki samorządów. Dało się zauważyć, że problemy, które dotyczą samorządów w całej Polsce są takie same. Nie wyróżniamy się tam ani na plus, ani na minus. Problemy, przedstawiane na pierwszym miejscu dotyczyły finansowania oświaty, w której koszty są coraz większe, a nie idą za tym subwencje. Kolejna kwestia dotyczyła niestabilności finansów samorządowych rozumianych w ten sposób, że Państwo jako radni nie wiecie jaki budżety mieli budżet za dwa lata. Mimo wszystko na tle kraju myślę, że i tak jesteśmy w szczęśliwym położeniu i mamy się czym chwalić.

Kolejnym punktem sesji było podjęcie uchwały w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości tej opłaty.

Pan Burmistrz przedstawił realia związane z kosztami ponoszonymi przez gminę w tej kwestii. Powiedział między innymi:

Szanowni Państwo, system odbioru odpadów jest tak skonstruowany, że powinien się bilansować, czyli ile kosztuje odbiór i utylizacja odpadów, tyle powinny wynosić wpływy.

Pomijając takie niuanse, jak odległości do punktów unieszkodliwiania odpadów, przede wszystkim o koszcie za odbiór odpadów śmieci decyduje ich ilość. Jeżeli wygenerujemy materiału na jedną śmieciarkę, to jedzie jedna śmieciarka, a jak wygenerujemy na półtora, to jadą dwie śmieciarki, czyli płacimy za utylizację, za kilogramy i za koszt śmieciarki, która je przewozi. Jesteśmy właśnie po rozstrzygnięciu przetargu, z którego wynika, że opłata, która jest do tej pory pobierana nie wystarczy na pokrycie wszystkich kosztów. Systematycznie z roku na rok rośnie ilość śmieci, które oddajemy i to rośnie znacząco. W ciągu pięciu lat generujemy o 400 ton rocznie więcej śmieci i za nie musimy zapłacić. Po obliczeniach wynika, że stawka od jednego mieszkańca od przyszłego roku powinna wynosić 41 złotych przy założeniu, że utrzymamy ulgę dla osób, które kompostują, w wysokości 3 złotych dla mieszkańca.

Wzrost cen spowodowany jest z jednej strony wzrostem kosztów usługi, na którą składa się cena paliwa, pensje kierowców i stawki za utylizację odpadów, bo przecież te śmieci należy przetworzyć. Drugim ważnym powodem jest wzrost ilości śmieci.

Aby zatrzymać wzrost cen planujemy wyremontować Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych (PSZOK). Jak wszystko pójdzie dobrze to jeszcze w tym roku podpiszemy umowę z Panem Marszałkiem Województwa Lubelskiego na finansowanie ze środków europejskich tego remontu. Wzorem innych miast planujemy zaproponować państwu w przyszłości limitowanie pewnych frakcji śmieci, które według nas sztucznie zawyżają koszty. Oznacza to, że do pewnego limitu odbierane są śmiecie i odpady bezpłatnie, a powyżej tej kwoty należy za takie śmieci indywidualnie zapłacić, czyli zgodnie z zasadą, kto wygenerował odpady, ten za nie płaci. PSZOK jest dużym kosztem dla budżetu gminy.

Gdybyśmy Szanowni Państwo przyłożyli się do składania dokładnych deklaracji, np. zgłaszania mieszkańców przebywających u nas sezonowo, a także lepiej segregowali śmieci, to już na tym etapie moglibyśmy dużo zaoszczędzić pieniędzy.

Po obszernej informacji pana Burmistrza wywiązała się wśród radnych gorąca dyskusja, na argumenty. Do licznych głosów dołożył swoje spostrzeżenia pan prezes PWK Stanisław Gołębiowski:

Właśnie z racji tej, że pracownicy PWK obsługują PSZOK, na co dzień widzę, jak to się odbywa, To co wszystkim było mówione o tych limitach, o tych ograniczeniach, jest to słuszny kierunek. Dotyczy to szczególnie budowlanki, opon czy mebli, których są tak duże ilości, że bez wagi,

nie jesteśmy w stanie nad tym zapanować. Jest jeszcze kwestia bio. Bio - to powinny być odpady, które są gnilne. A my na PSZOK-u mieliśmy takie przypadki, że przyczepami nam zwozili z pola różne odpady. Trochę tutaj pokutuje taka ogólna opinia, że nie wolno palić ognisk otwartych, a to jest nieprawda. Można palić ogniska, proszę sprawdzić w Internecie, jakie są zasady palenia ognisk otwartych w terenie i nie wozić suchych odpadów szkółkarskich na bio, bo nam to tylko zwiększa ten strumień i podraża całe funkcjonowanie.

Po wyczerpaniu dyskusji radni ostatecznie przyjęli stawkę 40 zł od osoby za śmieci segregowane i 80 zł za śmieci niesegregowane.

Kolejnym punktem sesji było podjęcie uchwały w sprawie wyrażenia zgody na nabycie nieruchomości położonej w Lesie Stockim. Sprawa dotyczy zjazdu z drogi na dwie posesje. Jest on za wysoki i samochody o małym zwisie mogą się na nim zawieszać. Aby zjazd wyłuszczyć należy, uregulować sprawę własności, ponieważ po pomiarach geodezyjnych okazało się, że zjazd w tej chwili przebiega przez prywatną działkę właściciela sąsiedniej działki. Jako, że dużo większym nakładem kosztów byłoby przeniesienie wjazdu na właściwy ślad, tańszym rozwiązaniem jest odkupienie małego fragmentu działki od mieszkańca naszej gminy, który się na to zgodził.

W punkcie obrad dotyczącym „Spraw różnych” głos zabrał Burmistrz Mariusz Majkutewicz:

Po raz kolejny pojawiła się w przestrzeni publicznej informacja, że Urząd Miasta w mojej osobie wydał decyzje środowiskowe dotyczące lokalizacji chlewni w naszej gminie. Oczywiście nie. Wielokrotnie o tym mówiłem, że każdy etap będę Państwu przedstawiał, czy to na spotkaniu z Państwem radnymi, czy z mieszkańcami, którzy wielo-

krotnie u mnie byli i wielokrotnie o tym rozmawialiśmy. Ja deklarowałem, że na każdym etapie przewidzianym prawem będę Państwa informował na bieżąco, nawet w sposób bardziej dokładny niż ustawa wymaga.

Nie zostały wydane żadne decyzje środowiskowe dotyczące lokalizacji chlewni w naszej gminie. Jesteśmy teraz na etapie uzgodnień, gdzie zewnętrzne różne instytucje żądają wyjaśnień, poprawek, uzupełnień. Ta część uzgodnieniowa najprawdopodobniej zakończy się dopiero w styczniu. Te procedury tak długo trwają. Poza tym na ten temat będzie debata publiczna, o czym Państwa zapewniałem.

Na prośbę radnej Małgorzaty Szpyry, aby wszelkiego rodzaju informacje kulturalne, które dzieją się w naszej gminie były właściwie opublikowane, pan Burmistrz odpowiedział:

Planujemy poszerzyć kanały informacji. Pozbyliśmy się już mało estetycznej tablicy przed GOK-iem. Ona już tam nie wróci. Będzie za to nowy, okrągły słup ogłoszeniowy, okazale wyglądający i pozwalający lepiej prezentować nasze informacje. Jednak główną zmianą, która - mam nadzieję już wkrótce się wydarzy - będzie informacja dostępna na naszych dwóch, nowych, zielonych przystankach w Końskowoli. Umieszczone tam zostaną ekrany do wyświetlania komunikatów i tam będziemy mogli wyświetlać już to, co my chcemy. Nie będzie tam konkurencji. Będą to dwa miejsca w centrum miejscowości, gdzie będą się wyświetlać wszelkie informacje zarówno w formie graficznej, fotograficznej i filmowej. Informacje będą widoczne całodobowo, więc myślę, że to zwiększy ich dostępność.

Cały przebieg sesji można obejrzeć na stronach Urzędu Miasta Końskowola.

Mieszkańcy Gminy Końskowola,

W związku z systematycznie rosnącymi wydatkami za odbiór i zagospodarowanie odpadów komunalnych, konieczna okazała się rewizja obowiązującej od 1 stycznia 2023 roku stawki opłaty. Wynika to z wyższych kosztów utylizacji odpadów, oraz coraz większej ilości śmieci. Dochody z opłat uiszczanych przez mieszkańców nie wystarczają na pokrycie kosztów związanych z realizacją tych zadań. Po przeprowadzeniu przetargu na odbiór, transport i zagospodarowanie odpadów komunalnych, oraz w wyniku rosnącej ilości odpadów wytwarzanych przez mieszkańców, koniecznym rozwiązaniem na pokrycie zwiększającego się deficytu jest zmiana stawki opłaty. Chcemy podkreślić, że nowa opłata miesięczna pozwoli na pokrycie wszystkich kosztów tj. odbioru i zagospodarowania odpadów, inwestycji w system odpadowy, kosztów pracy, zakupu materiałów. Wzrost na przestrzeni ostatnich lat cen paliw, energii elektrycznej, kosztów osobowych oraz zmiany w prawie, powodują znaczące wzrosty cen za zagospodarowanie odpadów.

Od 1 stycznia 2026 r. wysokość opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi będzie wynosić 40 zł miesięcznie od jednego mieszkańca.

Kwota zwolnienia w części z opłaty w związku z kompostowaniem bioodpadów w przydomowym kompostowniku pozostaje bez zmian i będzie wynosić 3 zł od jednego mieszkańca (stawka opłaty spadnie do 37 zł).

Burmistrz Końskowoli
/-/ Mariusz Majkutewicz

Inwestycje gminy Końskowola

Budowa nowej i przebudowa istniejącej infrastruktury drogowej na terenie Gminy Końskowola

Rządowy Fundusz **Polski Ład**
Program Inwestycji Strategicznych

Gmina Końskowola zakończyła realizację jednego z największych w ostatnich latach przedsięwzięć infrastrukturalnych, obejmującego budowę nowej oraz przebudowę istniejącej infrastruktury drogowej na terenie gminy.

Zadanie zrealizowano w ramach projektu „**Budowa nowej i przebudowa istniejącej infrastruktury drogowej na terenie Gminy Końskowola**”.

Inwestycja obejmująca trzy niezależne zakresy prac o łącznej wartości **9 176 655,46 zł** została zrealizowana w ramach **Rządowego Funduszu Polski Ład: Program Inwestycji Strategicznych**. Gmina uzyskała dofinansowanie inwestycji ze środków Rządowego Funduszu Polski Ład w wysokości **7 600 000,00 zł**.

Budowa ronda we Wronowie

Kluczowym ze zrealizowanych zadań inwestycyjnych była kompleksowa przebudowa skrzyżowania drogi wojewódzkiej nr 824, drogi powiatowej nr 2501L oraz drogi gminnej nr 107700L we Wronowie, w ramach której wybudowano bezpieczne i nowoczesne rondo.

Zakres zrealizowanych prac obejmował m.in. przebudowę sieci uzbrojenia terenu (sieć wodociągowa, kanalizacyjna, gazowa, energetyczna, teletechniczna), wykonanie oświetlonych przejść dla pieszych, montaż energooszczęd-

nego oświetlenia zasilanego m.in. energią odnawialną wykorzystującą promieniowanie słoneczne oraz energię wiatru, wykonanie nowej nawierzchni bitumicznej, utwardzenie poboczy kruszywem oraz umocnienie skarp i dna rowów płytami chodnikowymi a także montaż oznakowania. W ramach inwestycji zamontowana została również nowoczesna syrena alarmowa na budynku świetlicy wiejskiej. Dodatkowo swój dom zyskał bocian, dla którego zamontowane zostało specjalne, bezpieczne gniazdo.

Dzięki realizacji przedsięwzięcia dotychczasowe skrzyżowanie zostało przekształcone w nowoczesne rondo o wysokim standardzie technicznym, zapewniające poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego, płynność komunikacji oraz podnoszące estetykę przestrzeni publicznej w miejscowości Wronów.

Całkowita wartość inwestycji: 4 547 352,65 zł (w tym dofinansowanie ze środków Województwa Lubelskiego – 400 000,00 zł oraz Powiatu Puławskiego 110 000,00 zł).

Budowa przedłużenia ul. Bema w Końskowoli wraz z drogami przyległymi

W ramach realizacji zadania inwestycyjnego dotyczącego budowy nowej i przebudowy istniejącej infrastruktury drogowej na terenie Gminy Końskowola zrealizowane zostały m.in. roboty budowlane polegające na budowie przedłużenia ul. Bema w Końskowoli wraz z drogami przyległymi.

Zakres zrealizowanych prac obejmował w szczególności: roboty ziemne, usunięcie kolizji z istniejącym uzbrojeniem terenu, zabezpieczenie istniejącego gazociągu, wykonanie warstw podbudowy oraz konstrukcji nawierzchni bitumicznej, utwardzenie poboczy, wykonanie zjazdów a także montaż oznakowania.

Wartość inwestycji związanej z budową przedłużenia ul. Bema w Końskowoli wyniosła: **2 883 140,86 zł**.

Przebudowa ulicy Cmentarnej w Końskowoli

W ramach realizacji zadania inwestycyjnego dotyczącego budowy nowej i przebudowy istniejącej infrastruktury drogowej na terenie Gminy Końskowola zrealizowane zostały m.in. roboty budowlane polegające na kompleksowej przebudowie ulicy Cmentarnej w Końskowoli.

Wartość inwestycji związanej z przebudową ulicy Cmentarnej wyniosła: **1 679 317,81 zł.**

Remont ogrodzenia cmentarza przy kościele parafialnym pw. Znalezienia Krzyża Świętego i Świętego Andrzeja Apostoła w Końskowoli

Dzięki współpracy Gminy Końskowola i Parafii p.w. Znalezienia Krzyża Świętego i Świętego Andrzeja Apostoła w Końskowoli zakończyła się realizacja inwestycji związanej z remontem ogrodzenia przy kościele parafialnym w Końskowoli. Prace budowlane prowadzone były w okresie od 28 października 2024 r. do 28 listopada 2025 r.

Zakres zrealizowanych prac obejmował m.in. wykonanie izolacji pionowej i poziomej muru, naprawę rys i spękań, uzupełnienie tynków i gzymsów, malowanie farbą silikonową, wymianę uszkodzonej dachówki ceramicznej, podbicie fundamentów kapliczek, wymianę stolarki bramy – dzwonnicy, wykonanie opaski wokół muru a także przeprowadzenie zabiegów pielęgnacyjnych istniejącego drzewostanu.

Inwestorem prac była Parafia p.w. Znalezienia Krzyża Świętego i Świętego Andrzeja Apostoła w Końskowoli.

Wartość robót budowlanych zgodnie z umową wyniosła **1 390 000,00 zł.**

Parafia uzyskała dotację na remont ogrodzenia z budżetu Gminy Końskowola w wysokości 1 390 000,00 zł.

Środki na realizację inwestycji zostały pozyskane przez Gminę Końskowola z **Rządowego Programu Odbudowy Zabytów** w wysokości 1 362 200,00 zł a także pochodzą z budżetu Gminy Końskowola.

Remont drogi gminnej nr 107713L w miejscowości Stary Pożóg

Gmina Końskowola zakończyła I etap prac związanych z remontem drogi gminnej nr 107713L w miejscowości Stary Pożóg na odcinku od km 0+010,30 do km 0+390,30.

W ramach robót budowlanych wykonane zostały m. in.: oczyszczenie pasa drogowego, odtworzenie pełnej konstrukcji jezdni, wykonanie nowej nawierzchni ścieralnej, wykonanie obustronnych poboczy utwardzonych kruszywem. W ramach zadania przebudowano także zjazdy do posesji, dostosowując je do nowej wysokości i geometrii drogi. Celem inwestycji była poprawa stanu technicznego drogi oraz zwiększenie bezpieczeństwa i komfortu jej użytkowników. Całkowita wartość zadania: 171 274,45 zł.

Zadanie zostało sfinansowane ze środków Gminy Końskowola.

Przebudowa drogi gminnej nr 107709L w miejscowości Stok (Zażuk)

Gmina Końskowola zrealizowała inwestycję polegającą na przebudowie drogi gminnej nr 107709L w miejscowości Stok (Zażuk).

Zakres wykonanych prac obejmował w szczególności: wykonanie nowej nawierzchni asfaltowej wraz z obustronnymi pobocznymi z kruszywa, przebudowę zjazdów oraz wykonanie nowego oznakowania drogi. Celem inwestycji była poprawa bezpieczeństwa uczestników ruchu drogowego,

zapewnienie lepszej dostępności komunikacyjnej dla mieszkańców oraz podniesienie standardu technicznego drogi gminnej.

Całkowita wartość inwestycji wyniosła: 466 896,61 zł.

Zadanie sfinansowano ze środków pochodzących z rezerwy Ministra Finansów i Gospodarki na uzupełnienie dochodów jednostek samorządu terytorialnego oraz ze środków Gminy Końskowola.

Pracownicy OPS w Końskowoli wyróżnieni przez Wojewodę Lubelskiego

21 listopada 2025 roku, pracownicy socjalni z Ośrodka Pomocy Społecznej w Końskowoli oraz asystent rodziny wzięli udział w Wojewódzkich Obchodach Dnia Pracownika Socjalnego. W tym roku miały one szczególnie uroczysty charakter, ponieważ zbiegły się 35-leciem uchwalenia ustawy o pomocy społecznej oraz powołania Ośrodków Pomocy Społecznej, które na przestrzeni lat stały się fundamentem lokalnego systemu wsparcia.

Uroczystości rozpoczęły się Mszą Świętą w Archikatedrze Lubelskiej, podczas której podkreślono znaczenie misji, jaką pełnią pracownicy pomocy społecznej. W homilii zaznaczono, że ich codzienna praca jest nie tylko zawodem, lecz przede wszystkim służbą drugiemu człowiekowi.

Następnie w Sali Błękitnej Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie odbyła się gala wręczenia wyróżnień, które są wyrazem uznania i szacunku dla pracy wykonywanej na rzecz osób potrzebujących wsparcia, często zmagających się z trudnościami wymagającymi empatii oraz profesjonalnej pomocy.

Pracownicy OPS Końskowola znaleźli się wśród osób, którym Wojewoda Lubelski przekazał podziękowania za zaangażowanie, profesjonalizm i szczególny wkład w budowanie systemu wsparcia społecznego w regionie. W gronie wyróżnionych przez Wojewodę Lubelskiego znalazły się Panie: Aneta Wiśniewska, Urszula Wiejak, Alicja Kościkiewicz, Anna Pardyka, Anna Murat i Marianna Matraszek.

Otrzymane wyróżnienie jest nie tylko zaszczytem, ale także motywacją do dalszej pracy i potwierdzeniem, że codzienny wysiłek, choć często niewidoczny, ma ogromne znaczenie dla lokalnej społeczności. Pracownicy Ośrodka Pomocy Społecznej w Końskowoli podkreślają, że jest to wspólny sukces całego zespołu, który każdego dnia z odaniem wspiera osoby i rodziny w pokonywaniu codziennych problemów oraz dążeniu do poprawy jakości życia.

*Kierownik OPS w Końskowoli
Joanna Matraszek*

Wydarzenia, zaproszenia

80 lat benedyktynek w Końskowoli i w Puławach

Siostry Benedyktynki Misjonarki przybyły do Puław jesienią 1945 r. wraz z osieroconymi dziećmi. Pierwszą przystań znalazły w końskowolskiej parafii, a potem znalazły swoją siedzibę w Puławach, pokonując wiele trudności powojennych i komunistycznych czasów. Od 80 lat zapisują historię Puław i Końskowoli serdecznym atramentem miłości, służąc lokalnej społeczności na wiele sposobów. Doceniając wszystkie działania sióstr, mieszkańcy Końskowoli wyrazili swoją wdzięczność umieszczając wizerunek jednej z sióstr na muralu wśród 10 ważnych Kobiet w historii Końskowoli.

Uroczystości jubileuszowe odbyły się 26 listopada w kościele parafialnym Miłosierdzia Bożego oraz sąsiadującym z nim „Benedyktyńskim Zakątku” przy ul. Kowalskiego. Wzięli w nich udział bp. Mieczysław Cisko, matka generalna Marcelina Kuśmierz, przedstawiciele różnego szczebla władz i instytucji, a także mieszkańcy miasta i regionu.

W swojej homilii ks. Biskup powiedział między innymi: *Dziękujemy Bogu za dobro, które przeszło przez serce, umysł i ręce sióstr w ciągu 80 lat wiernej, charyzmatycznej posługi. Dziękujemy za siostrzane macierzyństwo, które mierzone jest miłością wobec dzieci i osób niepełnosprawnych.*

W budynku gdzie mieści się „Benedyktyński Zakątek” znajduje się jednocześnie klasztor sióstr oraz nowoczesny ośrodek dla dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami. Tam właśnie po Mszy Św. przeniosły się dalsze uroczystości. Przypomniana została historia sióstr w Puławach, a podopieczni zaprezentowali swoje popisy artystyczne. Siostry w dowód wdzięczności za wsparcie i współpracę wręczyły wielu przybyłym osobom pamiątkowe statuetki i dyplomy. Świętowanie zakończyło się wspólnym, pysznym obiadem z ciastem i kawą.

W uroczystościach Naszą Gminę reprezentowali Burmistrz Końskowoli Mariusz Majkutewicz, Dyrektor Gminnego Ośrodka Kultury w Końskowoli Monika Dudzińska i redaktor „Echa Końskowoli” Agnieszka Pytlak.

Dziękujemy Siostrze za lata oddanej służby, zaangażowanie i serce okazywane każdemu człowiekowi. Życzymy dalszych łask, zdrowia i siły do kontynuowania tej niezwykłej misji.

INSTYTUCJE WSPIERAJĄCE

Instytut Biskupstwa
 Akademia Młodzieżowa

ORSZAK TRZECH KRÓLI w Końskowoli

06.01.2026

PROGRAM

- ✦ 11:30 → Rozpoczęcie orszaku przy Dworze Tęczyńskich oraz przemarsz ulicami Końskowoli
- ✦ 12:00 → Msza święta w kościele parafialnym
- ✦ 13:00 → Pokłon Dzieciątka Jezus na rynku w Końskowoli oraz wspólne koledowanie

ATRAKCJE

- poczęstunek: kawa, herbata, słodycze oraz kulinarna niespodzianka!
- alpaki
- loteria fantowa z nagrodami
nagroda główna: ROWER!

Organizator: Parafia pw. Znalezienia Krzyża Św. i św. Andrzeja Apostoła w Końskowoli

Nadzieję się cieszą!

Andrzejki z Tęczyńskimi

Wydarzenie kulturalne „Andrzejki z Tęczyńskimi” miało miejsce 21 listopada w Ratuszu. Organizatorem było Towarzystwo Ochrony Dziedzictwa Kulturowego „Fara Końskowolska” we współpracy z Gminnym Ośrodkiem Kultury w Końskowoli.

Na początku pani Dorota Chyl przedstawiła sylwetki związanych z Końskowolą Andrzejów z rodu Tęczyńskich, a dr hab. pan Wiesław Nowosad z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, przedstawił dokonania księdza Stanisława Lisowicza - budowniczego kościołów.

Licznie zgromadzeni słuchacze poznali wiele ciekawostek i anegdot o mężczyznach związanych z Końskowolą. Mieli także okazję okłaskiwać i gratulować laureatom XV powiatowego konkursu „Zabytki Końskowoli i ich historia”. W tegorocznym zmaganiach wzięło udział 70 uczestników, między innymi z 5 szkół naszego powiatu: Końskowoli, Pożoga, Chrzążkowa, Puław i Baranowa. Uczestnicy startowali w trzech kategoriach wiekowych i wykazali się niezwykłą znajomością naszej lokalnej historii. Szczególnie wysoki i wyrównany poziom prezentowali uczniowie klas 7-8. W tej kategorii przyznaliśmy najwięcej nagród.

Sponsorami nagród dla laureatów byli: Lubelski Bank Spółdzielczy, Starostwo Powiatowe w Puławach, TODK FARA Końskowolska oraz Urząd Miasta Końskowola. Wszystkim darczyńcom serdecznie dziękujemy. Uczestnikom, a w szczególności laureatom gratulujemy zapału do zdobywania wiedzy o historii naszej miejscowości.

Nagrody w Konkursie otrzymali:

Kategoria klas 4-6

- 1 Zaręba Dawid - SP Baranów
- 2 Dzwonnik Natalia - ZPO Pożóg
- 3 Rabińska Alicja - ZPO Pożóg
- 3 Dados Wojciech - SP Chrzęchów

Kategoria klas 7-8

- 1 Kręgiel Magdalena - SP Baranów
- 1 Kuliński Aleksander - SP Końskowola
- 2 Strzelecki Bartłomiej - SP Baranów
- 2 Ćwikła Szymon - SP Końskowola
- 2 Dysput Wojciech - ZPO Pożóg
- 2 Popiołek Katarzyna - SP Końskowola
- 2 Grzegorzak Paulina - SP Baranów
- 3 Wiraszka Natalia - SP Baranów
- 3 Siczek Adam - SP Końskowola
- 3 Bisek Julia - ZPO Pożóg

Kategoria absolwenci i pasjonaci:

- 1 Czajka Agnieszka - mieszkanka naszej gminy
- 2 Zdun Kinga - ZSO nr 2 Puławy

Po uroczystym wręczeniu nagród w klimat andrzejkowej zabawy wprowadziła nas młodzież ze Szkoły Podstawowej w Końskowoli, prezentując wersje balowe poloneza i mazura oraz działająca przy GOK grupa miłośników tańców dawnych. Do tańca zagrał nam wspaniały duet muzyczny. Wydarzenie było zaproszeniem do nowego sposobu spędzania czasu, z elementami edukacji, zabawy i osobistego zaangażowania poprzez stylizowane, historyczne przebrania balowe. Dziękujemy uczestnikom konkursu i ich rodzicom, nauczycielom oraz wszystkim przybyłym na wydarzenie za aktywny udział.

Spotkanie było częścią zadania publicznego realizowanego przez TODK „Fara Końskowolska”.

*Barbara Stefanek-Nowacka
Prezes TODK „Fara Końskowolska”*

ZATRUDNIMY PRACOWNIKÓW

produkcyjnych / technicznych

 +48 451 046 265

 sekretariat@konsowolameat.pl

 konsowolameat.pl

XXV Powiatowy Dzień Kultury

W poniedziałek, 1 grudnia 2025 r. w Puławskim Ośrodku Kultury „Dom Chemika” odbył się Jubileuszowy XXV Powiatowy Dzień Kultury. Wydarzenie zgromadziło lokalnych twórców, zespoły muzyczne, taneczne i solistów oraz wielu samorządowców. Wśród nich znalazł się Burmistrz Końskowoli Mariusz Majkutewicz. Impreza obfitowała w różnorodne występy artystyczne – od chórów, przez zespoły taneczne i kapele regionalne, po występy solistów.

Dzień Kultury był okazją do wręczenia „Dorocznych Nagród Starosty Puławskiego w Dziedzinie Kultury”. W gronie wyróżnionych znalazły się przedstawicielki naszej gminy, które swoją działalnością kulturalną w znaczący sposób wzbogacają życie artystyczne naszej gminy.

Nagrodę Starosty Puławskiego otrzymały:

Pani Monika Dudzińska – Dyrektor Gminnego Ośrodka Kultury w Końskowoli im. K. Walczak. Pani Monika niemal całe życie zawodowe poświęciła pracy w kulturze. Od 2013 roku zarządza Gminnym Ośrodkiem Kultury w Końskowoli. W tym czasie dała się poznać jako skuteczna menadżer kultury, podejmująca szereg działań w sferze animacji kultury. W inicjowaniu działań przyświeca jej hasło przewodnie, które wybrała dla naszego GOK-u - „Kultura z historią”.

Dużą uwagę w swojej pracy Monika Dudzińska poświęca lokalnej historii. Jest inicjatorką cyklicznych wydarzeń związanych ze świętowaniem ważnych dat w historii regionu i narodu, upamiętnienia dziedzictwa Żydów końskowolskich i 80. rocznicy likwidacji getta w Końskowoli. Do organizowanej przez Panią Monikę akcji społecznego sprzątnięcia starego cmentarza ewangelickiego w Końskowoli od 12 lat dołączają się strażacy z OSP Końskowola, uczestnicy Środowiskowego Domu Samopomocy oraz uczniowie lokalnych szkół.

Dzięki jej decyzjom: powstały „Kajety końskowolskie”, wydawane przez GOK, gromadzące wspomnienia mieszkańców gminy Końskowola. Gościliśmy Muzeum Polin

Dyrektor GOK w Końskowoli Monika Dudzińska ze swoimi pracownikami w dniu rozdania nagród

w pawilonie „Muzeum na kółkach”, a z patriotycznym przesłaniem przybyły do nas „Iskry Niepodległej”.

Zrealizowała wiele projektów, m. in. „Cyfrowe Gok-i” i „Kobiety Końskowoli dla niepodległości”, który zyskał dofinansowanie z rządowego programu Biuro „Niepodległa” w ramach programu „Niepodległa”. Dzięki projektowi przypomniane zostały wybitne postacie kobiet związanych z Końskowolą. W ramach tego projektu powstała gra terenowa i wielkoformatowa planszówka, wystawa plenerowa, mural na ścianie budynku GOK oraz specjalny numer „Kajetu Końskowolskiego” poświęcony kobietom Końskowoli.

Dzięki jej staraniom w 2019 roku powstało „Podwórko Kultury”, a w 2024 roku - Zespół Pieśni i Tańca „Końskowolacy”.

Pani Teresa Skwarek – Przewodnicząca Koła nr 5 w Końskowoli Polskiego Związku Emerytów i Rencistów. Pani Teresa od 45 lat aktywnie działa na rzecz środowiska seniorów i lokalnej społeczności. W 1980 roku została członkiem PZERiI Koła nr 5 w Końskowoli. Funkcję przewodniczącej Koła pełni od 2011 r. Jest także zastępcą przewodniczącej Oddziału Rejonowego w Puławach oraz członkinią Zarządu Okręgowego w Lublinie. Z jej inicjatywy dla członków Koła organizowane są wieczory przy muzyce, wycieczki krajoznawcze o charakterze ogólnopolskim i wczasy wypoczynkowo-rehabilitacyjne. Dzięki zaangażowaniu pani Przewodniczącej członkowie mają możliwość czynnego uczestniczenia w kulturze poprzez wyjazdy do muzeów i teatrów. Pani Teresa bierze udział w konkursach kulinarnych i uczestniczy w imprezach organizowanych GOK w Końskowoli. Przez 13 lat była członkiem chóru „Pokolenie”.

Jest współorganizatorem spotkań integracyjnych ze Środowiskowym Domem Samopomocy w Końskowoli, Stowarzyszeniem ONOiP „Radość” i Stowarzyszeniem Kobiet Gminy Końskowola „Róża” oraz z OSP w Końskowoli.

Wielokrotnie odznaczana przez Zarząd Główny PZERiI w Warszawie, m.in. w 2013 roku i 2020 roku Złotymi Odznakami Honorowymi.

Międzynarodowy Dzień Osób Niepełnosprawnych

27 listopada nasz Dom świętował Międzynarodowy Dzień Osób Niepełnosprawnych. Swoją obecnością zaszczytli nas władze miasta Końskowola, Powiatu Puławskiego, przedstawiciele Zarządu Lubelskiego Forum Środowiskowych Domów Samopomocy. Nie zabrakło też rodzin, opiekunów osób z niepełnosprawnościami, a także pedagogów oraz młodzieży ze Szkoły Podstawowej w Końskowoli.

Tegoroczne obchody skupiły się na tematyce kręgów wsparcia. Jest to model środowiskowego wsparcia osób z niepełnosprawnościami oparty na budowaniu społecznej sieci przyjaznych ludzi w otoczeniu. Ma przygotować te osoby do bezpiecznego i niezależnego funkcjonowania w społeczności lokalnej poprzez stworzenie dla nich rozwiązań w zakresie zabezpieczenia prawno-finansowego, zdrowotnego, mieszkaniowego i społecznego. Jest to więc wsparcie osoby z niepełnosprawnością zbudowane na jej indywidualnych potrzebach w oparciu o jej zasoby. Dla każdego więc może być inne. Ale celem jest zawsze pozostanie w swoim środowisku. W celu przybliżenia tego tematu zaprosiliśmy specjalistę, który już od kilku lat pracuje modelem kręgów wsparcia, Pana Kamila Kabasińskiego, członka Zarządu Stowarzyszenia Pomocy Dzieciom Niepełnosprawnym „Krok za krokiem” w Zamościu oraz kierownika Warsztatów Terapii Zajęciowej.

Jednakże zanim rozpoczęliśmy część oficjalną, edukacyjną, cała nasza społeczność odśpiewała hymn naszego Ośrodka. Po prelekcji pana Kabasińskiego swoje talenty wokalne i aktorskie zaprezentowali nasi podopieczni. Przedstawienie teatralne pt. „Bo przyszłość zaczyna się dziś”, związane było oczywiście z tematyką kręgów wspar-

cia. Występ i przesłanie przedstawienia bardzo poruszyło wszystkich obecnych. Na koniec usłyszeliśmy świetne trio wokalne - Jadwiga Malinowska, Mateusz Kozak oraz debiutująca na scenie, bardzo utalentowana Izabella Krześcińska.

Po wszystkich artystycznych doznaniach zaprosiliśmy wszystkich na poczęstunek w siedzibie Środowiskowego Domu Samopomocy, podczas którego goście mogli wymienić się swoimi wrażeniami. Naprawdę sporo się działo!

Magdalena Stefanek- Wąsik

VII Powiatowy Dzień Wolontariatu

Wydarzenie, które odbyło się 8 grudnia w siedzibie Stowarzyszenia Powiatu Puławskiego zgromadziło osoby i organizacje działające z ogromnym zaangażowaniem na rzecz mieszkańców całego powiatu.

Nasza gmina po raz kolejny znalazła się w gronie aktywnych uczestników Powiatowego Dnia Wolontariatu. Podczas tegorocznej gali nagrodzone zostały organizacje działające na terenie naszej gminy, od lat angażujące się w pomoc mieszkańcom, integrujące społeczność i realizujące wartości wolontariatu. Urząd Gminy Końskowola podczas uroczystości reprezentował burmistrz Mariusz Majkutewicz.

Tytuł „Wolontariusza Roku” przyznano:

- Stowarzyszeniu Osób Niepełnosprawnych, Opiekunów i Przyjaciół „Radość”;
- Ochotniczej Straży Pożarnej w Końskowoli.

Stowarzyszenie Osób Niepełnosprawnych, Opiekunów i Przyjaciół „Radość” powstało w 2010 r. z potrzeby rodzin i opiekunów osób niepełnosprawnych. Inicjuje i realizuje działania zmierzające do poprawy sytuacji osób niepełnosprawnych a także zwiększenia ich aktywności społecznej i zawodowej. Organizuje różne formy edukacji i rehabilitacji jak wspólne pikniki, wydarzenia sportowe, pokazy, obchody Świątowego Dnia Osób Niepełnosprawnych, wycieczki, pielgrzymki i wyjazdy do teatru.

Dzięki tej wyjątkowej organizacji wiele osób ma dostęp do działań integracyjnych, rehabilitacyjnych i edukacyjnych.

Ochotnicza Straż Pożarna w Końskowoli - działa od 1920 r., stanowi filar lokalnej społeczności nie tylko w zakresie ratownictwa, ale i wolontariatu. To nie tylko jednostka niosąca pomoc w sytuacjach zagrożenia. Strażacy od lat włączają się w działania edukacyjne, społeczne, proekologiczne i pomocowe tj. Szlachetna Paczka, WOŚP, akcje poboru krwi, edukacja w zakresie bezpieczeństwa, wsparcie osób potrzebujących, organizacja lokalnych wydarzeń integracyjnych, wzmacniających więzi społeczne i promujące wartości obywatelskie. Są stałym wsparciem działań Gminnego Ośrodka Kultury i parafii.

Na terenie naszej gminy aktywnie działa **Stowarzyszenie „Wołyński Rajd Motocyklowy” (WRM)**, które również otrzymało tytuł „Wolontariusz Roku”. Od kilku lat niesie pomoc humanitarną dla rodaków mieszkających na Ukrainie, wyrażoną głównie w przedsięwzięciu pod nazwą „Kresowa Paczka”. Zebrane dary tj. artykuły spożywcze, chemia gospodarcza, pralki, wózki inwalidzkie przekazywane są najstarszym Polakom mieszkającym w różnych częściach Ukrainy.

Choć Stowarzyszenie ma swoją oficjalną siedzibę poza Końskowolą, to mieszkańcy naszej gminy są jego aktywnymi członkami i sympatykami wspierającymi działalność WRM. Pasjonaci, należący do stowarzyszenia pokazują patriotyczną postawę w akcjach porządkowania polskich cmentarzy położonych na terenie Ukrainy. W ramach ak-

cji „Wołyńskie światelko pamięci” prowadzą - głównie w szkołach - zbiórkę zniczy i szarf białoczerwonych. W br. roku zorganizowali ogólnopolski konkurs plastyczny i recytatorski dla uczczenia 110 rocznicy urodzin poety, żołnierza Zygmunta Rumla. Członkowie Stowarzyszenia „Wołyński Rajd Motocyklowy”, przykładają olbrzymią wagę do relacji ze szkołami, nauczycielami i młodzieżą, świadomi tego, co tak naprawdę kształtuje wartości patriotyczne.

Wszystkim wyróżnionym – w tym organizacjom działającym na terenie naszej gminy – składamy serdeczne gratulacje i podziękowania.

Dziękujemy za Waszą pracę, pasję oraz codzienne działania na rzecz drugiego człowieka.

Z Kulturą na co dzień i od święta

Finał XIX Gminnego Konkursu Recytatorskiego

Finał XIX Gminnego Konkursu Recytatorskiego Poezji i Prozy Ludowej im. Zuzanny Spasówki miał miejsce 26 listopada 2025 r. W tegorocznej edycji wpłynęły aż 43 zgłoszenia. Uczniowie i uczennice z naszej gminy zaprezentowali wspaniałe interpretacje utworów poetów ludowych, pokazując wrażliwość i szacunek do lokalnej tradycji.

Jury w składzie: Katarzyna Adamowska-Kane – dyrektor Powiatowej Biblioteki Publicznej w Puławach, Bożena Rybaniec – kierownik Gminnej Biblioteki Publicznej w Końskowoli, Karolina Sępioł-Oleksiewicz – przedstawicielka GOK, miało niezwykle trudne zadanie, bo poziom był naprawdę wysoki. Spośród uczestników wybrani zostali laureaci w trzech kategoriach wiekowych.

Kategoria klas I–III

Wyróżnienie: Dawid Kędziora - SP Końskowola
 III miejsce: Kaja Żuk - SP Chrzążów, Lena Rabińska - ZPO Stary Pożóg
 II miejsce: Maja Bachanek - SP Końskowola
 I miejsce: Antoni Lewtak - SP Chrzążów

Kategoria klas IV–VI

Wyróżnienia: Jan Smyl - SP Końskowola, Zuzanna Siwiec - ZPO Pożóg
 III miejsce: Leon Milewski - SP Chrzążów
 II miejsce: Alicja Rabińska - ZPO Pożóg

I miejsce: Julian Wociór - ZPO Stary Pożóg

Kategoria klas VII–VIII

Wyróżnienie: Izabela Ajtel - SP Końskowola
 III miejsce: Iga Komsta - SP Chrzążów
 II miejsce: Natalia Oleśkiewicz - ZPO Stary Pożóg
 I miejsce: Zuzanna Krasa - ZPO Stary Pożóg

Serdecznie gratulujemy wszystkim uczestnikom i uczestniczkom!

To dzięki Wam i Waszemu zaangażowaniu lokalna twórczość ludowa wciąż żyje, brzmi i inspiruje kolejne pokolenia. Dziękujemy nauczycielom, opiekunom i rodzicom za przygotowanie młodych recytatorów oraz wszystkim, którzy wspierają to piękne wydarzenie.

Karolina Sępioł-Oleksiewicz

Spektakl naszej grupy teatralnej w Janowcu

W sobotę 15 listopada 2025 r. Grupa Teatralna z GOK-u w Końskowoli w sali widowiskowej GOK w Janowcu wystawiła spektakl pt. „Antygona w Nowym Jorku” na motywach dramatu Janusza Głowackiego.

Przedstawienie miało pokazać mieszkańcom Janowca rezultaty cotygodniowych warsztatów aktorskich oraz to jak można dobrze się bawić i twórczo spędzać czas. Było też zaproszeniem do udziału w amatorskiej grupie teatralnej „Teatr w Janowcu”.

Spektakl bardzo się podobał publiczności, która licznie przybyła na wydarzenie. Za wspaniałą grę i zaangażowanie, znakomitą adaptacją dramatu i bardzo dobre udźwiękowienie, wielkie słowa uznania otrzymali nasi aktorzy

amatorzy: Marian Rokita zwany „Rysiem”, Krystyna Pajura, Diana Kusel i Zbigniew Otorowski oraz instruktor i reżyser w jednej osobie pani Agnieszka Nakonieczna.

Kiermasz Bożonarodzeniowy i konkurs kulinarny

Coroczny Kiermasz Bożonarodzeniowy w Końskowoli odbył się w niedzielę 14 grudnia. To było wyjątkowe wydarzenie pełne świątecznej atmosfery, spotkań i lokalnej twórczości.

Szczególne podziękowania kierujemy do wystawców – niezastąpionych, niezwykle zdolnych i kreatywnych rękodzielników, oraz pasjonatów świątecznych wypieków i przysmaków. Dzięki Wam, kiermasz zachwycał różnorodnością i pięknem.

Wieloletnią tradycją jest - odbywający się podczas kiermaszu - Konkurs Kulinarny „Smaki Końskowoli”.

W tegorocznej edycji konkursu wzięło udział 13 uczestników, w tym 1 junior. Zaprezentowano 19 potraw w kategoriach: pierniki, pierniczki, makowiec, śledzie i nalewki. Wszystkie potrawy były wyjątkowe i przygotowane z ogromnym sercem.

Jury w składzie: Krzysztof Bartuzi – zastępca burmistrza, Wiktor Mańka – kucharz, Monika Dudzińska – Dyrektor GOK, Mirosław Król – Prezes Końskowolskiego Towarzystwa Społeczno-Regionalnego, postanowiło nagrodzić:

Nalewkę z czarnych porzeczek – Sylwia Skwarek;
 Roladki buraczane ze śledziem – Stowarzyszenie Aktywna Wieś Witowice;
 Pierniczki czekoladowe – Monika Świdarska;
 Piernik staropolski – Grażyna Osiał;
 Makowiec – Maria Kędziora;
 Makówki – Emilka Kędziora;

Gratulujemy wszystkim uczestnikom i dziękujemy za wspólne kultywowanie lokalnych tradycji.

Japonia w oczach Polaków – Małgorzata Teper

W czwartek, 20 listopada, w sali konferencyjnej GOK-u odbyło się kolejne spotkanie z cyklu „Kobieta w podróży”, organizowane przez naszą Bibliotekę. Naszą gością była pani Małgorzata Teper, która opowiedziała nam o swojej niezwyklej podróży do Japonii. Była tam w maju br. uczestnicząc w pielgrzymce, organizowanej przez Parafię Końskowolską.

Gościni przygotowała prezentację, która pozwoliła nam krok po kroku prześledzić jej drogę przez najciekawsze miejsca związane z japońską tradycją, duchowością i kulturą. Opowiedziała nam o swoich wrażeniach kulinarnych, o porządku, spokoju i bezpieczeństwie jakie czuje się w Kraju Kwitnącej Wiśni. Mieliśmy okazję obejrzeć zdjęcia – z miast takich jak Hiroshima, Nagasaki czy Akita oraz z miejsc zacisznych, pełnych spokoju świątyń.

Nasza prelegentka poczęstowała wszystkich japońskimi czekoladkami, które okazały się prawdziwą ciekawostką. Każdy miał również okazję spróbować tradycyjnej maczuchy przywiezionej z Japonii oraz sushi, które specjalnie na tę okazję przygotowała kierowniczka Biblioteki – Bożena Rybaniec.

Serdecznie dziękujemy pani Małgorzacie za podzielenie się swoją historią oraz wszystkim uczestnikom za obecność.

Spotkanie odbyło się w ramach cyklu „Kobieta w podróży”, w którym biorą udział osoby chcące podzielić się swoimi wrażeniami z różnych zakątków świata. Serdecznie zapraszamy panie i panów, do opowiedzenia nam o swoich podróżach.

Anna Skoczylas

Mikołajkowy teatrzyk w Bibliotece

We czwartek, 4 grudnia br. z okazji Mikołajek wystąpił uroczy teatrzyk kukielkowy „Kukielki z lgielki” przygotowany specjalnie dla przedszkolaków. Dzieci obejrzały bajkę pt. „Dwanaście miesięcy”, o sierotce Hani, która źle traktowana przez złą macochę trafia do lasu w zimową zawieruchę.

Ta wzruszająca opowieść swoimi barwnymi lalkami i muzyką, wprowadziła dzieci w świat zmieniających się pór roku. Mali widzowie z zainteresowaniem śledzili losy bohaterów, a po seansie każdy został obdarowany słodkim upominkiem od Św. Mikołaja. Przedstawienie było pięknym wprowadzeniem w czas świątecznej radości.

Anna Skoczylas

<p>CZYNNA w GOK</p> <p>poniedziałek-piątek 8:00-16:00 sobota (dwie w miesiącu) 8:00-15:00</p>	<p>STYCZEŃ</p> <p>10.01.2026 24.01.2026</p>	 <p>BIBLIOTEKA</p>	<p>ODWIEDŹ NAS NA:</p> <p> gbp_konskowola</p> <p> Gminna Biblioteka Publiczna w Końskowoli</p>
--	--	--	---

Ze szkolnej ławy

Gminne Przedszkole w Końskowoli

Święty Mikołaj musiał przemierzyć daleką podróż z Bioguna Północnego, aby dotrzeć do dzieci z naszego przedszkola, wprowadzając świąteczny nastrój i uczucie ekscytacji. Co roku czekają na niego chyba wszyscy, Ci mali... i Ci trochę więksi. Towarzyszyła mu magiczna aura tajemniczości i oczekiwania na prezenty. Okazało się, że listy wysłane za pomocą Mikołajkowej Skrzynki Pocztowej dotarły, a ponieważ wszyscy byli baardzo grzeczni, to każdy został obdarowany.

Mikołaj także. Otrzymał od dzieci karty z życzeniami, laurki, wysłuchał wierszy i piosenek, a przyjmąwszy uściski wyruszył w dalszą podróż.

Cała społeczność przedszkolna życzy Zdrowych, Spokojnych Świąt Bożego Narodzenia i Szczęśliwego Nowego Roku!

Sylvia Lewtak

Końskowolskie Pielgrzymki

Pielgrzymki z Panem Stanisławem Ćwikłą

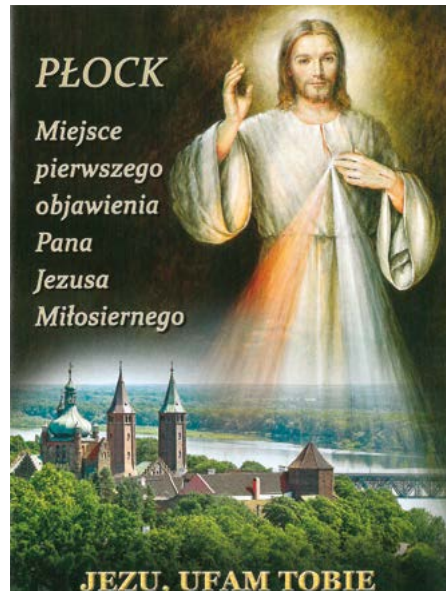
Czas szybko mija i zbliża się już koniec roku. A mnie jest szkoda lata, pięknych widoków Ziemi Ojczyściej i poznanych, wspaniałych ludzi, których spotkaliśmy w pięciu tegorocznych pielgrzymkach. Ostatnią odbyliśmy w końcu października i opisałem ją w listopadowym „Echu Końskowoli”, a wrażeniami z wcześniejszych - postanowiłem podzielić się w tym numerze.

Pielgrzymowaliśmy po sanktuariach centralnej i północnej Polski. Wszystkie w roku jubileuszowym były „stacyjne”, co wiązało się z możliwością uzyskania odpustu jubileuszowego.

W dniach 16 - 19 czerwca 2025 r. wyruszyliśmy z pielgrzymką nad morze. Ponieważ diecezja płocka świętuje w tym roku jubileusz 950-lecia swojego powstania, po drodze, w Płocku nawiedziliśmy dwa sanktuaria ważne na mapie kościoła. W pierwszej kolejności, najważniejsza, była wielowiekowa katedra usytuowana na wysokiej wiślanej skarpie, górująca nad miastem i okolicą - matka wszystkich kościołów diecezji. Po mszy świętej

ksiądz wikariusz oprowadził nas po katedrze i opowiedział jej historię. Jest to katedra królewska, w jej bocznej kaplicy spoczywa król Polski Bolesław Krzywousty. Znajduje się tu obraz Matki Bożej słynącej łaskami. Przy wyjściu nieoczekiwanie spotkaliśmy się z biskupem płockim, ordynariuszem Szymonem Stuńkowskim i biskupem sufraganiem. Po spontanicznym, radosnym spotkaniu i wspólnym, pamiątkowym zdjęciu, biskupi udzielili nam pasterskiego błogosławieństwa na dalsze pielgrzymowanie.

Dalej udaliśmy się do sióstr Miłosierdzia, gdzie przebywała siostra Faustyna Kowalska. To tu, w tym klasztorze objawił się jej Pan Jezus i polecił namalować swój wizerunek z podpisem „Jezu ufam tobie”. Jedną z wielu sióstr tam pracujących, oprowadziła nas po klasztorze - miejscu, w którym mieszkała Siostra Faustyna i gdzie wiele razy rozmawiała z Panem Jezusem. Zwiedzanie zakończyliśmy adoracją Najświętszego Sakramentu w kaplicy i koronką do Bożego Miłosierdzia.

Przez chwilę z katedralnego wzgórza podziwialiśmy pełen zabytków Płock i piękną panoramę Wisły. W Płocku zachowała się i jest czynna do dziś szkoła, w której uczył św. Andrzej Bobola. Ale... komu w drogę temu czas.

Przeprawiliśmy się na drugi brzeg, aby dotrzeć do tamy pod Włocławkiem. Pierwszym naszym celem było Sanktuarium Męczeństwa Księdza Je-

rzego Popiełuszki założonego przez Zakonników Pocięzcyeli z Getsemani. Oddaliśmy tam cześć relikwiom księzda Jerzego i odmówiliśmy litanie ku Jego czci. Po zakupieniu pamiątek, ruszyliśmy na miejsce, w którym funkcjonariusze Urzędu Bezpieczeństwa wrzucili ciało księzda Popiełuszki do rzeki z wysokości tawy wiślanej. Tam, w ciszy medytowaliśmy i trwaliśmy w zamyśleniu. Ktoś, kto tu nie był i nie zobaczył tego miejsca, nigdy tego nie zrozumie...

Dalej pielgrzymia droga prowadziła nas aż na Żuławy do Stegny. W drodze od Włocławka w kierunku morza podziwialiśmy piękno kraina geograficznej zwanej Kociewiem, a potem piękną krainę Żuław. Wieczorem dotarliśmy nad Zalew Wiślany i Zatokę Gdańską. Po obiadokolacji na chętnych czekał jeszcze wyjazd nad zalew.

W kolejnym dniu, po śniadaniu udaliśmy się w dalszą podróż. W Wejherowie oczekiwali na nas bardzo gościnni o.o. Franciszkanie Reformaci. Od samego początku czuć było Ducha Świętego Franciszka, którym żyją zakonnicy. Przed Cudownym Obrazem Matki Bożej Wejherowskiej, odprawili - dla nas specjalnie - mszę świętą w naszej intencji. Ten Obraz został ukoronowany papieskimi koronami i znajduje się w bocznej nawie kościoła. Po mszy zwiedziliśmy sanktuarium i słynną na Pomorzu Kalwarię Wejherowską, utrzymaną w doskonałym stanie. Powstała ona w tym samym czasie

co Kalwaria Zebrzydowska. W podziemiach sanktuarium zachowały się pochówki zakonników i znaczniejszych obywateli miasta. W oddzielnej krypcie spoczywa cała rodzina Wejherów, których ojciec ufundował ten klasztor i założył miasto. Na zakończenie dość długiej wizyty w sanktuarium, każdy z pielgrzymów otrzymał od zakonników prezencik z dedykacją dla odbytej tu pielgrzymki. Ubogaceni przeżyciami ruszyliśmy w dalszą drogę - do sanktuarium w Swarzewie. Ta niewielka wioska słynie z obecności Cudownej Figury Matki Bożej Królowej Polskiego Morza, umieszczonej w głównym ołtarzu świątyni. Miejscowy przewodnik z wielką pasją opowiadał nam o dziejach Cudownej Figury i o cudach, które miały tutaj miejsce i nadal mają. Poleciliśmy się opiece Matki Bożej i ruszyliśmy na Hel, aby zobaczyć ten niezwykły półwysp i znajdujące się tam fokarium. Po drodze mijaliśmy Zatokę Pucką, gdzie odbyły się słynne zaślubiny Polski z Morzem, dokonane przez generała Hallera. Z wysokości Władysławowa podziwialiśmy polski Bałtyk. Cieszyliśmy się na wizytę w fokarium, a tam od opiekunów dowiedzieliśmy się, że pewnie nie zobaczymy fok, bo są nakarmione i zwykle wtedy odpoczywają. Jednak o dziwo, tym razem pięknie się zaprezentowały. Podpływały blisko nas, doka-

zując i bawiąc się w wodzie, dawały wspaniały pokaz swoich umiejętności.

Wobec pięknej, wymarzonej i słonecznej pogody na Helu zafundowaliśmy sobie krótki odpoczynek. Lekki, przyjemny wiatr od morza sprawił, że nikt nie chciał odjeżdżać, więc przesunęliśmy obiadokolację z 18:00 na 20:00 i delektowaliśmy się urokami miejsca. Czerwcowe dni są długie, więc jeszcze po posiłku czekał nas obowiązkowy wyjazd na zachód słońca nad Zatokę Gdańską. Zmęczeni całodziennymi widokami i wrażeniami wróciliśmy na nocleg późnym wieczorem. Trzeci dzień pielgrzymki to

wizyta w Peplinie - stolicy jednej z najstarszych diecezji w Polsce. Naszym celem było zwiedzanie jednej z największych i najwyższych katedr w Europie. Ten średniowieczny kościół klasztorny ojców Cystersów, zachowany przez tyle wieków w nienaruszonym stanie, zachwyca wszystkich tu przybywających. Budowany przez 25 lat, jest pomnikiem historii. Główny ołtarz katedralny ma 25 m wysokości i 6 kondygnacji. Katedra posiada kilkanaście ołtarzy i dwa manuały organowe. Główne, potężne organy znajdują się nad wejściem, a mniejsze - przy prezbiterium. Mogliśmy zwiedzić słynne 600-letnie poddasze, z więźbą dachową zachowaną w doskonałym stanie, oraz Muzeum Diecezjalne, gdzie zgromadzono wiele ciekawych eksponatów. Obecnie to nowoczesne

muzeum posiada specjalne zabezpieczenia, które chronią zgromadzone tu zabytki najwyższej klasy. Najcenniejszym z nich jest oryginał Biblii Gutenberga. To jedyny w Polsce, kompletny, dwutomowy egzemplarz pierwszej Biblii drukowanej przez Gutenberga w 1455 roku. Jest unikalna. Zachowało się ich na świecie tylko 47 egzemplarzy. Pepliński - ma oryginalne oprawy i ślady druku (plama atramentu), jest rzadko wystawiany na widok publiczny na krótki okres, a w pozostałym czasie można oglądać jej reprint. My widzieliśmy oryginał. Księga ma niezwykłą historię ewakuacji podczas II wojny światowej. Poszukiwana przez Niemców została ukryta przez księży w Warszawie. Po wojnie wróciła do Peplina.

Spacerując po pięknym parku podziwialiśmy kilkusetletni dąb przy Pałacu Biskupów, a potem udaliśmy się do niedalekiego Piaseczna, gdzie czekał na nas ksiądz proboszcz, kustosz najstarszego na Pomorzu Sanktuarium Matki Bożej, przed którą w ciągu wieków modliło się wielu świętych.

Przy wtórce specjalnej melodii obserwowaliśmy jak odsłania się kurtyna i ukazuje się piękna figura Matki Bożej z Dzieciątkiem. Uczestniczyliśmy we mszy św. odpra-

Matka Boża Królowa Polskiego Morza ze Swarzewa

wianej w naszej intencji, podczas której ksiądz proboszcz wygłosił godzinną homilię wplatając wydarzenia związane z cudowną figurą i tym świętym miejscem. Kościół ten wybudowali Krzyżacy a przebudowy dokonał Jan III Sobieski, który zanim został królem, był tutejszym wojewodą.

W tych niezwykłych miejscach czas szybko mija, więc i my wkrótce musieliśmy jechać dalej, mimo, że tak bardzo chcieliśmy pobyc tu dłużej. Czekala nas przecież jeszcze bardzo długa droga powrotna.

Pełni pozytywnych wrażeń, ubogaceni przeżyciami i zmęczeni, szczęśliwie docieramy do domu.

Kolejna trzydniowa pielgrzymka odbyła się w dniach 29 - 30 sierpnia 2025 r. Celem jej były sanktuaria Matki Bożej w Gostyniu, Licheniu, Pniewach i Rokitnie.

Pierwszy na trasie był Gostyń, gdzie w klasztorze na Świętej Górze, Kongregacji Oratorium św. Filipa Neri znajduje się ogromna bazylika z cudownym obrazem Matki Bożej Róży Duchownej. Bazylika jest dokładną kopią bazyliki Matki Bożej w Wenecji, a w niej Matka Boża, króluje tutejszym o.o. Filipinom i ludowi wielkopolskiemu. Nazwa „Filipini” wiąże się z założycielem kongregacji – św. Filipem Neri, włoskim duchownym z XVII w., który zaliczany jest do wybitnych postaci Kościoła i Rzymu. Tutejsi zakonnicy mają w Gostyniu stałe miejsce pobytu, to znaczy, że nie są przenoszani do innych placówek i pozostają tu całe życie. Taka wspólnota duchownych nazywana jest kongregacją. Filipini – to wspaniali misjonarze. Oczekiwał na nas jeden z nich. Po krótkim powitaniu odprawił mszę świętą przed cudownym obrazem Matki Bożej w naszej intencji, a potem barwnie opowiedział historię tego miejsca, słynnego w całej Wielkopolsce.

Pierwszy obraz Matki Bożej słynący łaskami, został zniszczony w czasach reformacji przez protestantów, a obecny, powstał w 1540 roku. Ojciec Święty Benedykt XVI udekorował obraz złotą różą i jest to trzeci w Polsce obraz Matki Bożej z papieską różą, po Częstochowie i Kalwarii Zebrzydowskiej. Dzięki wstawiennictwu Matki Bożej otrzymano tu wiele łask i cudów, o czym świadczą zapisy i wota dziękczynne. Przez wieki było ich bardzo dużo. Gdy nastały czasy zaborów, księża chcąc uratować wota przed kradzieżą zaborców, zdjęli je ze ścian kościoła. Srebrne i złote postanowili przepić w monumentalne tabernakulum. Umieszczono je w głównym ołtarzu pod cudownym obrazem i do dziś słu-

ży do przechowywania Najświętszego Sakramentu. Waży około 300 kg.

Na zakończenie zwiedzania bazyliki weszliśmy do podziemnego cmentarza, który od 1668 r., czyli od ponad 400 lat jest miejscem spoczynku tutejszych księży. Tradycyjnie, po pogrzebie trumna z ciałem zmarłego księdza zostaje postawiona obok ostatniego pochowanego. Klimat podziemi jest taki, że wiekowe, drewniane, kilkusetletnie trumny stoją niemalże w nienaruszonym stanie. W jednej z nich pochowano miejscowego księdza, który zmarł w opinii świętości i obecnie oczekuje na beatyfikację. Kiedy otwarto jego trumnę - po 120 latach od śmierci, okazało się, że ciało jest w takim stanie, jakby zmarł 2 dni temu. Potwierdziły to specjalne badanie fachowców. Ciało nie uległo najmniejszemu rozkładowi, mimo że nie zostało zabalsamowane. W takim stanie pozostaje do dziś.

Ruszyliśmy w dalszą drogę do sanktuarium w Licheniu, gdzie rozlokowaliśmy się na nocleg. Po obiadokolacji udaliśmy się do bazyliki licheńskiej, na apel maryjny i aby pokłonić się Matce Bożej Bolesnej Królowej Polski.

W drugim dniu pielgrzymki udaliśmy się bardzo daleko, prawie pod niemiecką granicę, do Sanktuarium Matki Bożej Cierpliwie Słuchającej w Rokitnie. Jest to najważniejsze sanktuarium diecezji zielonogórsko-gorzowskiej. W ołtarzu głównym znajduje się cudowny wizerunek Maryi, który ma ciekawą historię. W trudnych dniach Rzeczypospolitej, Maryja przyszła z pomocą, aż na nasze ziemie, do pobliskiego Gołębia! Gdzie Rokitno pod Gorzowem, a gdzie Gołąb koło Puław?! Otóż w XVII wieku lubelska szlachta, wypowiedziała posłuszeństwo polskiemu królowi Michałowi Korybutowi Wiśniowieckiemu. Zapowiadała się bratobójcza wojna. Król wiedząc o cudach, jakie czyni

Matka Boża w Rokitnie, sprowadził obraz do zamku w Warszawie. Tam modlił się z całym dworem o cud, aby sprawę polubownie rozwiązać. Udając się z wojskiem pod Lublin, zabrał ze sobą ten cudowny obraz, mający wielką sławę w całej Polsce. Po przeprawie przez Wisłę zatrzymał się w Gołębiu i tam rozbił obóz. Kiedy lubelscy panowie, bojowo nastawieni na króla, dowiedzieli się, że będą się bić z Matką Boską to ich emocje opadły i doszło do pojednania.

Matka Boża z Rokitna

Król w podzięcie Matce Bożej, założył złote korony na wizerunek z Rokitna i ogłosił ją po raz pierwszy w dziejach naszej Ojczyzny - Królową Polski.

W warszawskiej rezydencji przed cudownym wizerunkiem, trwały długie, dziękczynne modły. Po czym na rozkaz króla odprowadzono obraz w uroczystej procesji, z wielką pompą do Rokitna. Na kilkudniowej trasie na powitanie obrazu wychodziły całe miasta. Ciekawe jest to, że cudowny obraz w Licheniu jest kopią Matki Bożej z Rokitna.

W Rokitnie zwiedziliśmy muzeum, gdzie zgromadzono osobiste rzeczy słynnego biskupa Wilhelma Pluty, który za komunistycznej władzy zginął w niewyjaśnionych do dziś okolicznościach. Ginęło tak wielu księży. Już za życia, biskup cieszył się opinią świętości w Episkopacie i w Polsce. Dziś oczekuje na beatyfikację. Akta procesu są już w Rzymie.

W dalszej pielgrzymce udaliśmy się do Pniew koło Poznania, by pokłonić się w św. Urszuli Ledóchowskiej. Otrzymała ona od króla szwedzkiego Olafa, okazałą kwotę, za którą kupiła majątek w Pniewach. Stał się on domem głównym zgromadzenia Sióstr Urszulanek Serca Jezusa Konającego. Siostry do dziś prowadzą szkoły i internaty na terenie Ośrodka. Matka Urszula Ledóchowska zmarła w Rzymie i została pochowana w ziemnym grobie na cmentarzu Vereno pod Rzymem. Kiedy otwarto proces beatyfikacyjny, postanowiono przenieść jej szczątki doczesne do kościoła. Po otwarciu trumny okazało się, że pomimo tylu lat, ciało jest jakby wczoraj pochowane. Siostry obecne przy tych czynnościach zabrały ciało, rozebrały z ubrania, ubrały w nowy habit i zamknęły w nowej trumnie. Po kilku latach, tuż przed samą beatyfikacją ponownie otwarto trumnę. Okazało się, że ciało jest w stanie nienaruszonym, bez śladów rozkładu i tak jest do tej pory.

Święta Matka Urszula Ledóchowska

Po ogłoszeniu matki Urszuli świętą, trumnę przywieziono do Pniew pod Poznaniem i złożono w kościele w sarkofagu. Jej rodzona siostra – obecnie błogosławiona Teresa Ledóchowska zwana jest Matką Afryki.

W Pniewach czekała nas Adoracja Najświętszego Sakramentu, Koronka do Miłosierdzia Bożego i modlitwa przy sarkofagu św. Urszuli Ledóchowskiej, a potem zwiedzanie. Po sanktuarium i zakładzie oprowadziła nas siostra przewodniczka, opowiadając bogatą historię tego wyjątkowego miejsca.

Na odpoczynek wróciliśmy do Lichenia, bo w trzecim dniu pielgrzymki został nam już sam Licheń. Zwiedzanie, modlitwa, msza święta i czas wolny.

W godzinach wieczornych ruszyliśmy w drogę do domu. Bogatsi o wiedzę historyczną, o jubileuszowe odpusty a nade wszystko o spotkanie z Matką Bożą w jej sanktuariach.

Przed nami piękne święta Bożego Narodzenia i jak wiadomo nie ma dobrze przeżytych Świąt bez dobrego przygotowania - przede wszystkim duchowego. Kościół daje nam wiele możliwości. Warto z tego skorzystać, bo jak mawiał nasz wieszcz narodowy Adam Mickiewicz „Cóż z tego, że Chrystus narodził się w betlejemskim żłobie, skoro nie narodził się w tobie”.

Niech nie tylko w te święta rodzi się Chrystus, ale każdego dnia, niech będzie Boże Narodzenie w naszych sercach, rodzinach, miejscach pracy i wypoczynku, w Kościele i w naszej Ojczyźnie. Tego życzę na zbliżające się święta i okres Bożego Narodzenia redakcji „Echa Końskowoli”, naszym księżom, siostrom zakonnym i wszystkim czytelnikom.

Podnieś rękę Boże Dziecię i błogosław wszystkim.

Stanisław Cwikła

Służyć - w Watykanie

Na przełomie lipca i sierpnia 2025 roku w Rzymie odbył się Jubileusz Młodych – spotkanie młodzieży z papieżem Leonem XIV, wpisane w obchody Roku Świętego i 40. rocznicę pierwszego Światowego Dnia Młodzieży z Janem Pawłem II. Wśród tysięcy uczestników była też czwórka młodych osób z Akademii Młodzieżowej z naszej parafii: Filip Białota, Karina Michońska, Natalia Mazurek i Szymon Cwikła. Dołączyli oni do pielgrzymki organizowanej przez parafię Świętej Rodziny w Lublinie. **Szymon**, uczeń ósmej klasy Szkoły Podstawowej w Końskowoli – ministrant, po raz pierwszy w życiu odwiedził Watykan i zechciał opowiedzieć o swoich wrażeniach Redakcji naszego miesięcznika.

Pierwszy dzień pielgrzymki upłynął pod znakiem podróży i zachwytu nad Wenecją. Najpierw, „po wenecku” zwie-

W drodze na plac św. Piotra w Watykanie, od lewej: Filip Białota, Karina Michońska, biskup Adam Bab, Natalia Mazurek i Szymon Cwikła

Cmentarz pod Monte Cassino

dzaliśmy miasto. Całą grupą zapakowaliśmy się na statek i podziwialiśmy Wenecję z perspektywy kanałów, a potem już pieszo, przechadzając się wąskimi uliczkami oglądaliśmy mosty i zabytki Wenecji. Drugi dzień zaczął się Mszą Świętą, w niezwykle pięknym kościele, w którym było dużo złotych kopuł i sklepień. Po mszy, wzięliśmy udział w grze terenowej, która była sposobem na samodzielne zwiedzanie miasta. Polegała na znalezieniu odpowiedzi na otrzymane na kartce pytania. Musieliśmy w przestrzeni miasta odnaleźć odpowiedzi, w różnej formie. Czasem zadanie polegało na zrobieniu sobie zdjęcia w wyznaczonym miejscu, a czasem musieliśmy kogoś spytać, czy poprosić o potrzebną informację. Było bardzo ciekawie.

Po Wenecji dotarliśmy do Loretto – miejsca, w którym znajduje się Święty Domek Matki Bożej. Wieczorem, gdy tłumy turystów już zniknęły, spacerowaliśmy po pustym, oświetlonym placu. Było spokojnie, cicho i pięknie. Takie chwile najbardziej się pamięta. Rano odwiedziliśmy sanktuarium i Domek, w którym – według tradycji – mieszkała Maryja. Zdjęć tam nie można było robić, ale stale pamiętam tamto wrażenie.

Kolejnym przystankiem było Manopello – miejsce, gdzie przechowywana jest chusta z wizerunkiem Chrystusa.

Na tkaninie z cienkiego jedwabiu morskiego (bisioru) widnieje niezwykle wizerunek twarzy. Obraz zmienia się

„Dom ulgi w cierpieniu” - szpital św. Ojca Pio w San Giovanni Rotondo

w zależności od kąta patrzenia i oświetlenia, a jego cechy anatomiczne są zbliżone do tych widocznych na Całunie Turyńskim. Jak się na to patrzy, to trudno uwierzyć, że to nie obraz. Wygląda jakby twarz Jezusa była odbita na materiale, ale bisior jest materiałem niezwykle cienkim i rzadkim, na którym nie da się malować.

Miałem świadomość, że patrzę na autentyczną twarz Jezusa – to było coś niesamowitego.

W Lanciano modliliśmy się w Sanktuarium Cudu Eucharystycznego. W tym miejscu, przed wiekami, między 730 a 750 rokiem, podczas mszy odprawianej przez wątpliwego kapłana, w chwili konsekracji, wino i chleb fizycznie przemieniły się w Ciało i Krew. Relikwie te są zachowane do dzisiaj. W latach 70-tych XX wieku stały poddane szczegółowym badaniom naukowym, które potwierdziły ich autentyczność. Okazało się, że Ciało jest prawdziwym mięśnieniem serca ludzkiego, Krew jest prawdziwą ludzką krwią, grupy AB - takiej samej, jak na Całunie Turyńskim. Ciało i Krew są w stanie w jakim jest ciało żywej osoby. Patrzyłem na to i trudno mi było uwierzyć, że to naprawdę się wydarzyło. To jest jedno z tych miejsc, które po prostu robią ogromne wrażenie.

Z kolei w San Giovanni Rotondo, w sanktuarium Ojca Pio, spędziliśmy dwa dni. Tam było inaczej – spokojnie. Najpierw mieliśmy tam mszę, z ojcem z Polski, a potem

Bazylika św. Franciszka w Asyżu

Grób papieża Franciszka

Koloseum w Rzymie

poszliśmy do sanktuarium, gdzie znajduje się grób Ojca Pio. Ciało Ojca Pio leży w szklanej trumnie i spotkanie z Tym świętym, było kolejnym wielkim przeżyciem. Mimo, że był to czas i miejsce spotkania wszystkich lubelskich pielgrzymek, udało się nam dobrze trafić, bo nie było zbyt dużej kolejki i mogliśmy się spokojnie pomodlić przy grobie świętego.

W następnym dniu dotarliśmy do grotty św. Michała Archanioła w Monte Sant'Angelo, w której akurat odbywała się msza w języku angielskim. Było to bardzo interesujące – bo trochę inne niż u nas. Gdy pokłoniliśmy się Archaniołowi i obejrzelśmy Grotę Objawień przyszedł czas na odpoczynek na plaży w Manfredonii. Słońce, piaszczysta plaża, morze i ciepło – było super.

W Bari modliliśmy się przy relikwiach św. Mikołaja, i zwiedzaliśmy miejsce gdzie swój grobowiec ma królowa Bona. Poza tym zachwyciły nas uliczki, szczególnie jedna, gdzie kobiety, wzdłuż całej ulicy lepily makaron na oczach turystów.

Potem pojechaliśmy na Monte Cassino. Na górę wjechaliśmy autokarem po tak wąskiej i krętej drodze, że wydawało się niemożliwe, aby autokar się zmieścić. Zwiedziliśmy przepiękny klasztor i podziwialiśmy niesamowite widoki. Z góry było widać cmentarz polskich żołnierzy. Tam mieliśmy Mszę. Padało, ale nikomu to nie przeszkadzało. Patrzyłem na te groby i pomyślałem: tyle historii w jednym miejscu a jeden z naszych pielgrzymów odnalazł grób żołnierza ze swojej rodziny. Wieczorem ruszyliśmy w dalszą drogę - do Rzymu - miasta, w którym każdy krok to spotkanie z historią.

Po krótkim noclegu wcześniej rano, wyjechaliśmy na mszę św. w bazylice watykańskiej.

Na Placu byliśmy o szóstej rano, żeby zdążyć przed tłumem. Był tam już biskup Adam Bab. Należę do służby liturgicznej więc przed mszą, wraz z innymi udałem się do zakrystii. Służyć w Watykanie – to coś, co się pamięta na całe życie. Wszystko tam robi wrażenie – zakrystie, ołtarz, wysokie sufity. Człowiek czuje, że uczestniczy w czymś wyjątkowym. W czasie mszy, przy centralnym ołtarzu Św. Ducha, służyło nas około trzydziestu ministrantów. Mimo, że byliśmy z różnych parafii, każdy wiedział, co robić, bo ogólnie zasady są podobne.

Po mszy zwiedzaliśmy bazylikę i papieskie katakumby.

A potem, na pieszo, pozostałe 3 rzymskie bazyliki: Świętego Jana na Lateranie i Świętego Pawła za Murami. Na końcu byliśmy w Bazylice Matki Bożej Śnieżnej, gdzie znajdują się relikwie Żłóbka i dlatego można tam śpiewać kolędy przez cały rok.

W tej bazylice jest pochowany papież Franciszek. Jego grób jest bardzo skromny i trzeba wiedzieć, gdzie patrzeć, żeby go nie przeoczyć. Taka prostota przy ogólnym przepychu zrobiła na mnie duże wrażenie.

Po drodze oglądaliśmy Koloseum - z zewnątrz, bo na wejście do środka nie było czasu, Fontannę di Trevi i wiele ciekawych budowli których nazw już nie pamiętam ale wrażenie we mnie pozostało. W pakiecie pielgrzymkowym

mieliśmy na 4 dni darmową komunikację miejską i kupony na posiłki, więc mogliśmy zwiedzać Rzym sami. Podziwialiśmy i zachwycaliśmy się miastem.

W kolejnym dniu byliśmy na Casa Polonia - to taka polska część Rzymu. Tam mieliśmy mszę z kardynałami, do której też służyliśmy. To było dla mnie duże wrażenie. Tylu kardynałów i my tuż obok. Ponadto zorganizowano fajne koncerty.

Najbardziej podobało mi się to, że w każdym miejscu było coś innego – i piękne bazyliki, i zwykłe włoskie uliczki, i te wszystkie historie, które się tam czuje w powietrzu, i pyszne lody nakładane płaską łopatką.

Podczas pielgrzymki pogoda była wyśmienita w okolicach 30°C, wcześniej i później temperatura sięgała 40°C.

W ostatnim dniu udaliśmy się na Tor Vergata na miejsce spotkania z papieżem Leonem. Usiedliśmy w dobrym miejscu, na przeciw ekranu, w pobliżu innej grupy z Polski.

Papież przyleciał helikopterem i był z nami dłuższy czas. Słuchaliśmy jego słów przez radio - w tłumaczeniu symultanicznym. Wieczorem mieliśmy wiele ciekawych rozmów z ludźmi, którzy rozłożyli się obok nas. W nocy zaczął padać deszcz i obudził wszystkich.

Z samego rana uczestniczyliśmy we mszy św. z papieżem, a potem już wracaliśmy do autokaru.

Po Rzymie zwiedzaliśmy jeszcze Asyż, miasto św. Franciszka, św. Klary i św. Carla Acutisa.

Grób Carla Acutisa w Asyżu

Spotkanie Młodzieży z Papieżem Leonem na Tor Vargata w Rzymie

Oficjalne zakończenie pielgrzymki odbyło się w Wenecji, która była ostatnim miastem na naszym szlaku. Czekają nas jeszcze długa powrotna podróż, ale cóż to jest przy takiej ilości wrażeń. Po takim wyjeździe człowiek inaczej patrzy na Mszę, na modlitwę, na ludzi. I już wie, że warto służyć dobrze – gdziekolwiek się jest.

Szymon wrócił z pielgrzymki z głową pełną wspomnień, zdjęć i nowych znajomości. Ale przede wszystkim – z przekonaniem, że wiara nie jest tylko słowem, ale doświadczeniem, które można przeżyć całym sobą.

Opowieści wysłuchała Agnieszka Pytlak

Historia Końskowoli w okruchach

Staropolskie metryki kościelne parafii końskowolskiej

Nie ma na świecie takiego genealoga, który w swoich poszukiwaniach przodków nie zetknąłby się z metrykami kościelnymi. Bardzo często to od nich zaczynamy naszą podróż w przeszłość i w konsekwencji na ich odczytywanie poświęcamy niekiedy wieczory i noce.

Jednocześnie warto podkreślić, że obecnie żyjemy w dobie digitalizacji, co oznacza, że coraz więcej ksiąg metrykalnych jest skanowanych i udostępnianych przez archiwa w Internecie. To znacznie ułatwia uprawianie genealogii w domowym zaciszu, ponieważ nie ma konieczności odwiedzania archiwów czy kancelarii parafialnych.

W tym artykule chciałbym trochę opowiedzieć o końskowolskich metrykach z okresu staropolskiego oraz o podstawowych informacjach, jakie możemy z nich wyczytać, aby poznać swoje korzenie. Na końcu tekstu zamieściłem przydatne prace naukowe i strony internetowe, które mogą znacząco ułatwić nasze poszukiwania w kościelnych metrykach.

Zgodnie z decyzjami podjętymi na soborze trydenckim w latach 1545–1563, parafiom katolickim postawiono zadanie prowadzenia ewidencji ksiąg parafialnych. Początkowo były to księgi chrztów i małżeństw, do których później dodano jeszcze księgi bierzmowanych oraz zmarłych. Dla parafii końskowolskiej z okresu staropolskiego zachowały się następujące metryki:

- **Księgi chrztów** 1669–1689, 1690–1732, 1732–1763, 1764–1786, 1787–1797;
- **Księgi małżeństw** 1644–1690, 1700–1763, 1764–1797 (brak 1691–1699);
- **Księgi zgonów** 1718–1763, 1764–1790, 1790–1797.

Wszystkie te metryki były pisane w języku łacińskim według ogólnie przyjętego formularza. W przypadku ksiąg ochrzczonych wpis zawierał: datę chrztu, imię i nazwisko księdza go udzielającego, miejscowość narodzenia dziecka, nadane mu imię na chrzcie, imię i nazwisko rodziców

(niestety bez panieńskiego matki) oraz świadkowie i ich miejsce zamieszkania, czasami zawód.

Wpisy w księgach małżeństw i zgonów również były prowadzone według ogólnie przyjętego wzorca. W tych pierwszych odnajdziemy nie tylko dane o samych małżonkach, ale również informację o zapowiedziach małżeńskich i świadkach ceremonii. Księgi zgonów zawierały dodatkowe dane dotyczące: przyczyny śmierci oraz wiek zmarłego. W zdecydowanej większości metryk zgonu osób dorosłych, wiek mijał się z rzeczywistością i był zawyżony. Natomiast w przypadku dzieci, wiek określano dosyć dokładnie, podając go w miesiącach, tygodniach, a nawet w dniach. Niestety w przypadku najstarszych aktów zgonów podawany był jedynie ojciec zmarłego dziecka, a imię matki się nie pojawiało.

Aby skorzystać z opisywanych metryk, nie musimy fizycznie odwiedzać archiwum. Obecnie w Internecie znajduje się wiele wyszukiwarek genealogicznych oraz baz danych, które gromadzą i udostępniają zeskanowane księgi metrykalne.

Jedną z ważniejszych i wartych polecenia dla rejonu Końskowoli, jest strona internetowa założona przez prof. Piotra Rachwałę z Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie: ksiegimetrykalne.pl.

Znajdują się na niej wszystkie zeskanowane staropolskie metryki końskowolskie z lat 1644–1797 (oraz z całej Lubelszczyzny). Korzystając z tej wyszukiwarki jesteśmy w stanie cofnąć się w naszych poszukiwaniach nawet do połowy XVII w.! W przyszłości baza ma zostać rozszerzona o metryki z czasów zaboru austriackiego (do 1809 r.).

Drugą, równie istotną, internetową bazą danych jest witryna „Lubelskich Korzeni”: lubgens.eu.

Odnajdziemy na niej zindeksowane księgi chrztów, małżeństw i zgonów od XVI do poł. XX w. dla wszystkich parafii na Lubelszczyźnie, w tym dla parafii końskowolskiej.

Okładka najstarszej końskowolskiej księgi metrykalnej – księgi małżeństw z lat 1644–1688.
Źródło: ksiegimetrykalne.pl

Jeśli mowa o genealogii w Polsce, nie można pominąć „Geneteki”. Jest to najbardziej popularny portal genealogiczny w kraju. Jednak w przypadku Końskowoli, nie została ona tam w pełni zindeksowana, tak jak to zrobiono choćby w „Lubelskich Korzeniach”, i w związku z tym nie zawiera tytułu informacji oraz skanów co poprzednie bazy. Na „Genetece” zindeksowano na ten moment wszystkie akty małżeństwa od 1644 r., ale z okresu staropolskiego nie ma tam żadnych chrztów i zgonów.

W przypadku „Lubelskich Korzeni” oraz „Geneteki” są to wyszukiwarki genealogiczne, tzn.: aby znaleźć poszukiwanego przez nas przodka, musimy wpisać jego imię i nazwisko. Możemy tam skorzystać z różnych filtrów, jak np. ograniczyć przeszukiwanie bazy do konkretnej parafii. Po zatwierdzeniu wpisanych informacji powinny wyświetlić się nam wszystkie osoby o takich, bądź zbliżonych danych. W „Genetece” przy okazji będą udostępnione skany małżeństw, natomiast w „Lubelskich Korzeniach” także pozostałe księgi chrztów i zgonów.

Trzeba mieć na uwadze, że językiem prowadzenia ksiąg metrykalnych była łacina, więc osobom nie znającym składni tego języka, może być początkowo trudno. Podobnie istotnym problemem może być pismo proboszcza, który ręcznie zapisywał akty w księgach. Jego rozwiązaniem jest jedynie regularna, częsta lektura metryk, tak aby nasz wzrok mógł się przyzwyczaić do obowiązującego wtedy pisma. Jeśli zaś chodzi o barierę językową, to wiele ułatwia nam wyżej wspomniany formularz. Ze względu na jego użycie, zapisy we wszystkich parafiach prowadzi-

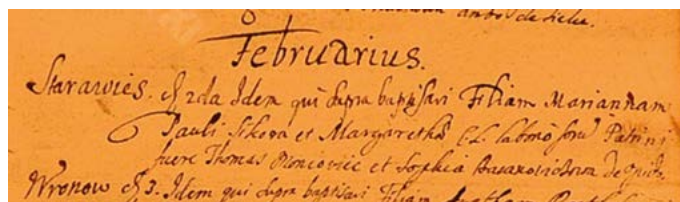
W poszukiwaniu swoich korzeni

17.01.2026
GOK Końskowola

**Zapisy pod nr tel.:
573 298 733**

Warsztaty genealogiczne
poprowadzi **Jacek Chojnowski**,
absolwent Wydziału Historycznego
Uniwersytetu Jagiellońskiego
w Krakowie

Gminny Ośrodek Kultury
w Końskowoli
im. Kazimierza Walczaka

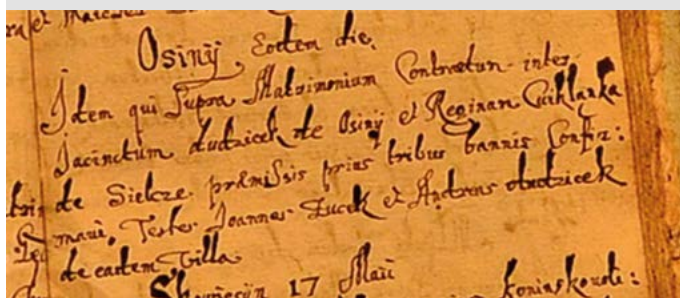
Księga ochrzczonych 1690–1732, s. 289.

Februarius [1725]

Starawies. Die 2da idem qui supra baptisavi filiam Mariannam Pauli Sikora et Margarethae C[oniu]gum L[egitimorum] laboriosorum patrini fuere Thomas Monioviec et Sophia Baranoviczowa de opido.

Luty [1725]

Stara Wieś. Dnia drugiego ten sam wyżej wymieniony [chodzi o księdza dokonującego chrztu] ochrzciłem Mariannę, córkę Pawła Sikory i Małgorzaty, prawnie zaślubionych rolników, rodzicami chrzestnymi byli Tomasz Monowiec i Zofia Baranowiczowa z miasta [tj. Końskowoli].

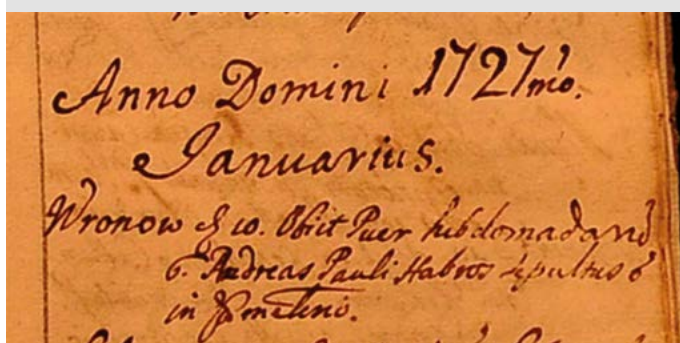
Księga małżeństw 1644–1690, brak strony.

Osiny eodem die [1654]

Idem qui supra matrimonium contractum inter Jacinctum Dudzicek de Osiny et Reginam Cwiklaska de Sielcze praemis-sis prius tribus bannis confirmavi. Testes Joannes Zucek et Andreas Dudzicek de eadem villa.

Osiny tego samego dnia [tj. 3 maja 1654]

Ten sam wyżej wymieniony, potwierdziłem zawarcie małżeństwa między Jacentyem Dudziczkiem z Osiny i Reginą Cwikłą z Sielcze po trzech wcześniej wymienionych zapowiedziach. Świadców: Jan Zucek i Andrzej Dudziczek z tej samej wsi.

Księga zgonów 1718–1763, s. 15.

Anno Domini 1727mo

Januarius

Wronow. Die 10. Obiit puer hebdomadanum 6 Andreas Pauli Habros sepultus est in cemeterio.

Roku Pańskiego 1727

Wronów. Dnia dziesiątego odszedł chłopiec Andrzej, [mający] 6 tygodni, [syn] Pawła Habrosa, został pochowany na cmentarzu.

Źródło(3): ksiegimetrykalne.pl

to się w ten sam sposób, stąd wystarczy, że nauczymy się znaczeń kilku, kilkunastu wyrazów występujących w tych formularzach. Dlatego, aby pomóc w nabyciu tej praktyki, postanowiłem obok umieścić po jednym przykładzie aktu chrztu, małżeństwa i zgonu z końskowolskich metryk, wraz z ich odczytem oraz tłumaczeniem.

Na końcu artykułu zebrałem najważniejsze, moim zdaniem na początek, publikacje naukowe, nazwy czasopism genealogicznych oraz linki do wyżej wymienionych wyszukiwarek i baz danych.

Mam nadzieję, że ten krótki artykuł zachęci Czytelników do poznawania historii swoich przodków, bo jest to naprawdę niezwykła przygoda, która pozwoli nam lepiej zrozumieć, skąd pochodzimy i jakie wydarzenia kształtowały losy naszej rodziny. Jest to także okazja do ocalenia od zapomnienia historii przodków czy odnalezienia nieznanymi krewnych.

Na zakończenie, chciałbym w imieniu swoim oraz Gminnego Ośrodka Kultury w Końskowoli serdecznie zaprosić Państwa na warsztaty genealogiczne, które poprowadzę w Końskowoli już w styczniu 2026 roku. Spotkanie będzie nie tylko okazją do poznania specyfiki pracy genealoga, oraz źródeł historycznych z których czerpie informacje, ale także przyjmie formę warsztatów, podczas których każdy uczestnik nauczy się jak korzystać z różnych internetowych baz danych.

Jacek Chojnowski

Przykłady publikacji i czasopism

Rachwał P., Ruch naturalny ludności rzymskokatolickiej w Lubelskiem w świetle rejestracji metrykalnej z lat 1582-1900, Lublin 2019.

Rachwał P., Księgi metrykalne i stanu cywilnego (do 1900 roku) w archiwach parafialnych Lubelszczyzny, Lublin 2021.

Tajemnice archiwum parafialnego w Końskowoli. Od Konińskich do Piramowicza i Zabłockiego, Końskowola 2009, TODK Fara Końskowolska.

More Maiorum, periodyk genealogiczny.

Wyszukiwarki genealogiczne i bazy danych

<https://registry.lubgens.eu>, dostęp: 3 IX 2025.

<https://ksiegimetrykalne.pl/>, dostęp: 3 IX 2025.

<https://geneteka.genealodzy.pl/>, dostęp: 3 IX 2025.

NAGROBKI
KAMIENIARSTWO
GRANIT - LASTRYKO
Rok zał. 1971

Zakład Kamieniarski
Cezary Czarnowski

tel. **81 856 60 52**
tel. **508 288 840**

Michów, ul. Partyzancka 79, Końskowola, ul. Lubelska 51

www.cckamieniarz.pl

Z Żałobnej Karty

Jan Kowalik	102	Wronów
Józef Krupa	95	Witowice
Zofia Michalewska	86	Puławy
Zofia Romańska	88	Stary Pożóg
Krystyna Kozak	88	Wola Osińska
Wacław Kukawski	88	Końskowola

Wydawca: Gminny Ośrodek Kultury w Końskowoli im. K. Walczak

Redaktor naczelna: Agnieszka Pytlak

Skład redakcji: Monika Dudzińska, Bożena Rybaniec, Karolina Sępioł-Oleksiewicz, Anna Skoczylas, Mirosław Król

Korekta: Jerzy Stępień

Zdjęcia: Olga Sułek

Kontakt: Gminny Ośrodek Kultury w Końskowoli im. K. Walczak
24-130 Końskowola ul. Lubelska 93
Tel. 573 298 733

e-mail: echo@gok.konskowola.pl

Skład i druk: ELKO Końskowola
24-130 Końskowola, ul. Kurowska 71

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania tekstów, adiustacji materiałów i zmiany tytułów.

*Niech czas Świąt Bożego Narodzenia
będzie pełen atmosfery radości,
wytchnienia i zatrzymania
od codziennego pędu,
a Nowy Rok obfituje
w szczęście i sukcesy.*

*Najpiękniejszych Świąt Bożego Narodzenia
oraz Szczęśliwego Nowego Roku
życzą*

*Rada Nadzorcza, Zarząd i Pracownicy
Lubelskiego Banku Spółdzielczego*

